

Kósa Tibor Feleségével És Sógornőjével

Ez én vagyok a feleségemmel [Kósa Tiborné, szül. Strasszer Jolán], a néni a sógornóm [Strasszer Rozália], a feleségem nővére, aki 1988-ban halt meg. Ez egy karácsonyi felvétel, talán 1983-84 táján. Otthon készült, a régi lakásunkban.

1971-ben mentem el nyugdíjba. Akkor kerültem az Intertouristhoz tolmácsként, és "mindössze" huszonegy évig voltam ott. Én intéztem minden idegen nyelvű levelezést és a tolmácsolást is. Az Intertourist lassan megszűnt, mert megszűntek a devizakötöttségek, és így az Intertourist jelentősége is megszűnt. Lassan felszámolódtak a boltok, de az én szerepem egyáltalán nem csökkent, mert a Csemege megvásárolta az Interouristot, és ott is szükség volt a nyelvtudásomra. Huszonegy évig volt, nyolcvanhét éves koromig voltam ott, amikor a Csemege kiköltözött a Szép utcából a Késmárk utcába.

Igyekeztünk minden évben külföldre menni. Két gyönyörű utunk volt. A legszebb az volt, amikor a Loire völgyén mentünk végig autóval. Aztán voltunk az Óriás-hegységben, a cseh--német--lengyel határon egy üdülésen, és akkor persze a régi cseh városkákat is megnéztük. Aztán voltunk az NDK-ban: Lipcse, Erfurt. Volt egy szép erdélyi körutunk is kettesben. Vállalati üdülésekre is jártunk. Az óriás-hegységi üdülés is az volt. Országon belül pedig például Miskolc-Tapolcán. Ott kétszer is. Volt egy finn faház a Bükkben, a Galya-tető alatt, ott is voltunk. Aztán voltunk a Lövérékben is. Voltunk Gyulán.